

**[Nørskov.]**

gaaende ud paa Bygning af 2 Moler af samme Længde og Beliggenhed som i det foreliggende Forslag, endvidere de nødvendige Diger og Dæmninger, men Sluserne erstattet af en Svellekanal. Om dette Svellekanal-Projekt vil jeg henvise til den Redegørelse fra Professor Bretting, som findes i Betænkningen. Jeg vil ogsaa nævne, at Civilingeniør Ulrik Pedersen har indsendt og over for Udvalget redegjort for sit Projekt om en Havn i Ferring Sø og en Kanalforbindelse herfra til Nissum Bredning. Desuden har Ingeniør Per Brask tilsendt Udvalget et Forslag til Løsning af Thyborøn-Spørgsmaalet, gaaende ud paa at flytte Anlægget til Agger. Det tekniske Udvalg har jo i sin Tid fremsat et Forslag, Forslag 3, til et Anlæg Syd for Agger, men der var ingen i den store Kommission, som interesserede sig for dette Forslag.

J Der er ikke opnaaet Enighed i Udvalget, idet et Mindretal, de ærede Medlemmer Hr. Aksel Larsen og Hr. Lynnerup Nielsen, ikke kan anbefale Lovforslagets Fremme paa nuværende Tidspunkt, hvorimod et Flertal, Socialdemokratiet, Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre, er af den Opfattelse, at det foreliggende Forslag, naar alt er taget i Betragtning, vil være en god og forsvarlig Løsning af dette vanskelige og komplicerede Spørgsmaal.

Hvis Lovforslaget gennemføres, vil dette Arbejde blive det største offentlige Arbejde, der hidtil er udført i Danmark. Naturligvis bliver det ikke nogen let Opgave, som her stilles vore Teknikere. Det har altid været vanskeligt at bygge Havne og Moler paa Jyllands Vestkyst paa Grund af de særlige Naturforhold, men jeg har nu den Tro til vore dygtige Ingeniører, at det vil lykkes for dem at læge det aabne Saar, om jeg saa maa sige, som nu findes paa Jyllands Vestkyst. Det vil være en stor og fortjenstfuld Gerning.

Over for dem, som stiller sig skeptisk med Hensyn til, om dette Arbejde kan udføres efter den skitserede Plan, og om Værkerne kan holde, vil jeg sige, at da vi stod over for Bygningen af Lillebæltsbroen, var der ogsaa Folk, der udtalte, at Pillerne aldrig vilde kunne holde, det kunde risikeres, at de helt forsvandt en skønne Dag. Men endnu er der da heldigvis ikke sket noget. Der kan ogsaa henvises til Hvide Sande, hvor vore Teknikere sikkert har høstet Erfaringer, som kan komme dem til gode ved Bygningen af Thyborønværkerne. Fra Udlandet kan der maaske ogsaa indhentes Erfaringer med Hensyn til den Slags Arbejder, og den højt-

ærede Minister har jo lovet, at hele den moderne Tekniks Viden og Kunnen vil blive mobiliseret ved Anlæggenes Opførelse.

Det er da min sikre Tro, at disse Værker kan bygges og bygges saaledes, at de kan holde mod Vesterhavets Vælde. Desværre er det mange Penge, der vil medgaa til Anlæggets Opførelse. En Trøst heroverfor er det dog maaske, at det for en stor Del er indenlandske Materialer, som skal anvendes til Arbejdet, saa at Pengene for en Del bliver her i Landet, tjenes af Landets egne Børn.

Jeg tror, denne Løsning af Problemet vil være den eneste, som kan virke samlende paa de forskellige modstridende Interesser. Det er ogsaa det eneste mulige Forslag, hvis man vil bevare Thyborøn By og Havn, saaledes at Havnen fremdeles kan tjene Fiskeriet og fungere som Nødhavn. En saadan Fiskeri- og Nødhavn paa den lange jyske Vestkyst er jo af overordentlig stor Betydning for Fiskeri og Skibsfart. Med Hensyn til Thyborøn By og Mulighederne for en større Bybebyggelse maa man vist erkende, at de er ikke til Stede, og man regner heller ikke med, at Thyborøn vil vokse i særlig stor Udstrækning i den kommende Tid.

Den frie Sejlads ud og ind ad Limfjorden bevares, hvilket de vestlige Limfjordsbyer tillægger stor Værdi; de har jo indrettet deres Havneforhold herefter. Ved Sluseanlægget opretholdes Saltholdigheden i Limfjorden, hvorved Fjordfiskeriet og Østersfiskeriet fortsat kan drives. Højvande i Limfjorden med efterfølgende Oversvømmelser af de lave Arealer langs Fjorden, der har været tiltagende de senere Aar, og som Udvalget paa sin Rejse havde Lejlighed til at se, vil blive væsentlig sjældnere og af mindre Omfang, hvilket selvfølgelig vil være en Fordel for Landbruget, der i mange Aar har lidt store Tab ved Oversvømmelserne. Ogsaa Kystnedbrydningen vil formindskes eller maaske ganske ophøre.

Flertallet tror, at Lovforslagets Gennemførelse vil kunne sikre Tangerne, stabilisere Forholdene ved Thyborøn og blive af betydelig Værdi for Erhvervslivet i Nordvestjylland. Ved Vedtagelsen af dette Lovforslag værner og bygger vi vort Land. Lad os betragte det forestaaende store Arbejde som et Led i det Genrejningsarbejde, der nu paa flere Omraader maa tages op efter Krigens onde Aar.

Jeg tror, den højtærede Minister for offentlige Arbejder har haft en heldig Haand med Hensyn til at finde den rigtige Løsning af denne vanskelige Sag, saaledes at dette Spørgsmaal, som i mange Aar har sat Sindene i Bevægelse, nu kan finde sin Løs-